

kommer ned paa denne. De Tilfælde, hvor Nedsættelsen er saa stor, at Overgangen vil strække sig over mere end 2 à 3 Aar, vil dog næppe være hyppige, da Forsikringen i Øjeblikket kun i ringe Grad omfatter bemidlede.

Med Hensyn til Anvendelsen af de nye Beregningsregler paa de nuværende Rente-nydere, finder man Anledning til særlig at gøre opmærksom paa, at en Person mellem 62 og 65 Aar, der nu oppebærer fortsat Invalidrente i Henhold til Invalidforsikringslovens § 27, ifølge Lovforslaget vil faa Rente efter Reglerne om Invaliderede, indtil han er fyldt 65 Aar, og derefter efter Reglerne for Aldersrente, medens en Person, der er over 65 Aar og faar fortsat Invaliderede i Henhold til nævnte § 27, straks vil overgaa til at faa Rente efter de for Aldersrente gældende Regler.

Man har ikke anset det for paa krævet i denne Paragraf at optage en til Aldersrentelovens § 21, Stk. 3, svarende Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelsen er berettiget til at forlange Indgivelse af ny Begæring, idet Bestemmelserne i §§ 55 og 56 formentlig i tilstrækkelig Grad sikrer, at indtrufne Forandringer i Rentenyderens Forhold kommer i Betragtning.

I denne Forbindelse bemærkes, at der naturligvis ved Lovens Ikrafttræden maa tilgaa Kommunalbestyrelserne fornødne Oplysninger fra Sygekassedirektoratet angaaende Invalidrentenyderne i Kommunerne.

Forsaa vidt angaar Aldersrentenyderne der nu oppebærer Rente efter Reglerne for 66-, 67- eller 68-aarige har man anset det for rigtigt at bestemme, at de ikke kan faa mindre end efter de gældende Grundbeløb.

Reglerne for Tillæg for svær Invaliditet er væsentlig forskellige efter den gældende Lov og Lovforslaget. Da Lovforslaget henlægger Afgørelsen til Invalidforsikringsretten, vil det imidlertid ikke være muligt straks ved Lovens Ikrafttræden at faa bragt paa det rene, hvorvidt de Invalidider, der nu oppebærer Tillæget, ogsaa fremtidig vil være berettiget dertil; man foreslaar derfor, at de beholder Retten til Tillæget (dog beregnet efter de nye Regler) indtil Invalidforsikringsrettens Afgørelse kan foreligge, idet det paalægges Retten at tage Spørgsmaalet op til Undersøgelse inden 1 Aar efter Lovens Ikrafttræden.

Bestemmelsen i Stk. 3 svarer til Invalidforsikringslovens § 33, Stk. 3.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Stk. 4, hvorefter der undtagelsesvis kan tilstaas Aldersrente allerede efter det fyldte 60. Aar, henvises til Bemærkningerne ovenfor under f.

Til § 74.

Med Hensyn til denne Bestemmelse henvises til Bemærkningerne ovenfor under b.

Til § 75.

Denne Bestemmelse svarer til Overgangsbestemmelsen i Sygekasselovens § 34, Stk. 4, 4. Punktum. Den Ret, der ifølge nævnte, ved Loven af 1929 indførte, Bestemmelse i Sygekasseloven, er givet de paagældende Medlemmer, anser man det for rimeligt fremdeles at opretholde.

Til § 76.

Svarer til Bestemmelsen i Invalidforsikringslovens § 31, idet man dog ikke har fundet tilstrækkelig Grund til at opretholde den nugældende Begrænsning, hvorefter den omhandlede Bemyndigelse kun gælder, indtil de omhandlede Sygekasser opfylder Betingelserne for at opnaa offentlig Anerkendelse.

Til § 77.

Med Hensyn til denne Bestemmelse henvises til Bemærkningerne ovenfor under l.

Til § 78.

Den her givne Bestemmelse om Adgang til Aldersrente for Personer, der ikke kan blive sygeforsikret, er — som bemærket ovenfor under k — et nødvendigt Supplement til det nye System. Det er nødvendigt at aabne de paagældende Personer Adgang til Aldersrente, men det er paa den anden Side rimeligt at kræve, at de paa det Tidspunkt, hvor de ifølge Aldersbetingelserne bliver udelukket fra at blive sygeforsikret — ved det 40. Aar — godtgør, at de af Helbredshensyn ikke har kunnet blive sygeforsikret; i denne Henseende mener man dog ikke at kunne gaa længere tilbage end til de sidste 3 Aar; jfr. Fattiglovens § 63. Beviset skal føres i Løbet af 1 Aar, altsaa inden det fyldte 41 Aar.

Da den Attest, som det paahviler Kommunalbestyrelsen at udstede, er af største Vigtighed saavel for den paagældende som for det offentlige, maa det være en Forudsætning, at Kommunerne fører Register (Kartoteker) over de udstedte Attester. Endvidere anser man det for nødvendigt, at Attesterne kontrolleres paa den i Stk. 3 nærmere angivne Maade.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Stk. 4, hvorefter der undtagelsesvis kan tilstaas Personer, der af Helbredshensyn ikke kan sygeforsikres eller invalideforsikres, Aldersrente allerede efter det fyldte 60. Aar, henvises til Bemærkningerne ovenfor under f.